

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl samosoudcem JUDr. Radimem Švecem v hlavním líčení konaném dne 22.7.2015 t a k t o :

1. Xxx,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, soukromý podnikatel, t.č. v vazbě v jiné věci ve Vazební věznici Ostrava,

2. Xxx,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

3. Expand services, s.r.o.,

se sídlem v Ostravě - Vítkovicích, Lidická 880/33, IČ: 25831879, zastoupená zmocněnkyní JUDr. Hanou Hučkovou, advokátkou AK Ostrava - Mariánské Hory,

jsou vinni, že

1. obžalovaní xxx a xxx

v období od nejméně 1.8.2010 do 10.7.2012 v Ostravě, okres Ostrava na nezjištěném místě, po vzájemné dohodě, obžalovaný xxx jako jediný jednatel spol. Expand services s.r.o., se sídlem v Ostravě-Vítkovicích, provozující mimo jiné hostinskou činnost a jeho bratr obžalovaný xxx, jinak též v období od 1.7.2008 do 2.5.2011 jako zaměstnanec této firmy, který měl též řídicí a kontrolní

pravomoci ve firmě, jako osoby srozuměné s tím, že na území České republiky lze skladovat, přepravovat a uvádět do oběhu tabákové výrobky a alkoholické nápoje obsahující líh pouze pokud jsou označené příslušnými nálepkami a kontrolními páskami, na nezjištěném místě ČR opakovaně zajistili v době od nejméně 1.8.2010 do 10.7.2012 nákup nejméně 625 l lihovin různých značek, které v rozporu s ust. § 1 a § 3 zákona č. 676/2004 Sb. o povinném značení lihu nebyly označeny pro daňové území České republiky platnou kontrolní páskou a v době nejméně od 1.8.2011 do 10.7.2012 nákup nejméně 436 krabiček cigaret různých značek, které v rozporu s ust. § 114 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních a vyhlášky Ministerstva financí č. 467/2003 o používání tabákových nálepek při značení tabákových výrobků nebyly označeny pro daňové území České republiky platnou tabákovou nálepkou, které prostřednictvím zaměstnanců a vozidel obchodní společnosti Expand services přepravili do provozovny bistra spol. Expand services, s.r.o. umístěného v Mošnově, okr. Nový Jičín v budově č.p. 354 podnikatelského areálu Společnosti pro využití letiště Ostrava-Mošnov, a.s., kde prodavačky této obchodní společnosti xxx a xxx na základě jejich pokynů postupně prodávaly litr lihoviny za částku od 85,-Kč a krabičku cigaret za částku od 37,-Kč, následně utržené finanční částky převzali a nezaevidovali do účetnictví firmy, přičemž takto bylo prodáno nejméně 509 l lihovin a ke dni 10.7.2012 v předmětné provozovně dále skladovali nejméně 376 ks krabiček cigaret různých značek neoznačených platnými tabákovými nálepkami a 116 ks lahví o objemu 1,0 l s různými lihovinami o lihovosti od 31,98 % do 37,69 % neoznačených kontrolními páskami, a tímto jednáním, kterým v rozporu s § 4 odst. 1 písm. f) a § 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních nepřiznali a neodvedli spotřební daň u lihovin ve výši nejméně 63.947,- Kč a u nejméně cigaret 18.520,- Kč, čímž způsobili České republice na spotřební dani škodu v celkové výši nejméně 82.467,- Kč,

2. obžalovaná Expand services, s.r.o. ,

v období od 1.1.2012 do 10.7.2012 v Ostravě, okres Ostrava, na nezjištěném místě, v rámci předmětu podnikání hostinská činnost, prostřednictvím a po vzájemné dohodě obviněného xxx jediného jednatele spol. Expand services a obviněného xxx bratra obviněného xxx a bývalého zaměstnance této společnosti, jež měl řídicí a kontrolní pravomoci ve firmě, jako osob srozuměných s tím, že na území České republiky lze skladovat, přepravovat a uvádět do oběhu tabákové výrobky a alkoholické nápoje obsahující líh pouze pokud jsou označené příslušnými nálepkami a kontrolními páskami, v zájmu dosažení zisku opakovaně zajistila na nezjištěném místě ČR nákup jednak nejméně 285 l lihovin různých značek, které v rozporu s ust. §§ 1 a 3 zákona č. 676/2004 Sb. o povinném značení lihu nebyly označeny pro daňové území České republiky platnou kontrolní páskou, a jednak 407 krabiček cigaret různých značek, které v rozporu s ust. § 114 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních a vyhlášky Ministerstva financí č. 467/2003 o používání tabákových nálepek při značení tabákových výrobků nebyly označeny pro daňové území České republiky platnou tabákovou nálepkou a prostřednictvím svých zaměstnanců a vozidel toto zboží přepravila do provozovny svého bistra umístěného v Mošnově, okr. Nový Jičín v budově č.p. 354 v podnikatelském areálu Společnosti pro využití letiště Ostrava-Mošnov, a.s., kde její zaměstnanci - prodavačky xxx a xxx na základě pokynů obviněného xxx a obviněného xxx postupně prodávaly litr lihoviny za částku od 85,-Kč a krabičku cigaret za částku od 37,-Kč, následně utržené finanční částky obvinění xxx a xxx převzali a nezaevidovali do účetnictví společnosti, přičemž takto prodala nejméně 169 l lihovin o průměrné lihovosti 35,87 % a nejméně 31 ks krabiček cigaret a dále ke dni 10.7.2012 v předmětné provozovně neoprávněně skladovala 376 ks krabiček cigaret různých značek neoznačených platnými tabákovými nálepkami a 116 ks lahví o objemu 1,0 l s různými lihovinami o lihovosti od 31,98 % do 37,69 % neoznačené kontrolními páskami s celkovou výši spotřební daně nejméně 46.429,- Kč, kterou v rozporu s §§ 4 odst. 1 písm. f) a 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních nepřiznala a neodvedla,

t e d y

1. obžalovaní xxx a xxx

ve větším rozsahu zkrátili daň,

2. obžalovaná Expand services, s.r.o.

v rozporu s jiným právním předpisem skladovala, přepravovala nebo uváděla do oběhu zboží bez nálepek, kontrolních pásek nebo jiných předmětů k jeho označení pro daňové účely,

č í m ě s p á c h a l i**1. obžalovaní xxx a xxx**

přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku

2. obžalovaná Expand services, s.r.o.,

přečin porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží dle § 244 odst. 1 trestního zákoníku

a o d s u z u j í s e**obžalovaný xxx**

podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let a 3 (tří) měsíců.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku **se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb po 1.000 (jeden) tisíc korun, tedy v celkové výši 40.000,- Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku **pro případ, že by ve stanovené lhůtě peněžitý trest nebyl vykonán, stanoví se náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.**

obžalovaný xxx

podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let a 3 (tří) měsíců.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se **obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb po 1.000 (jeden) tisíc korun, tedy v celkové výši 40.000,- Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku **pro případ, že by ve stanovené lhůtě peněžitý trest nebyl vykonán, stanoví se náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.**

obžalovaná Expand services, s.r.o.,

podle § 244 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 18 odst. 1, odst. 2 zák. č. 418/2011 Sb. k **peněžitému trestu ve výměře 50 denních sazeb po 3.000,- Kč (třítisícekorunčeských), tedy v celkové výši 150.000,- Kč.**

Podle § 19 zák. č. 418/2011 Sb. se ukládá trest propadnutí věci, a to

**116 l lahví s lihovinami zn. Švestka, Vodka, Tuzemák a Meruňka,
226 kusů krabiček cigaret zn. JING LING a
150 kusů krabiček zn. LM,**

které jsou umístěny ve skladu Správy státních hmotných rezerv v Hnojníku.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném hlavním líčení a na základě v něm provedených důkazů vzal soud za zjištěný a prokázaný skutkový stav, jak je popsán ve výroku rozsudku shora.

Nutno konstatovat, že ve věci již soud rozhodoval, když rozsudkem ze dne 13.8.2014 byli obžalovaní xxx a xxx uznáni vinnými přečinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku. Ve vztahu k obžalované společnosti Expand Services, s.r.o. pak došlo k postoupení věci s odkazem na ustanovení § 222 odst. 2 trestního řádu.

K podaným odvoláním státního zástupce a obžalovaných, jakož i ke stížnosti státního zástupce do vydaného usnesení rozhodoval ve věci Krajský soud v Ostravě a tento svými rozhodnutími ze dne 25.3.2015 obě napadená rozhodnutí okresního soudu zrušil a věc vrátil zpět soudu I. stupně, aby ve věci dále jednal a rozhodl. Nalézacímu soudu bylo uloženo, aby po doplnění dokazování zejména svědkyně xxx zjistil a podrobněji odůvodnil výši způsobeného daňového úniku, který je podstatný pro posouzení právní kvalifikace jednotlivých obžalovaných, když odvolací soud rovněž rozvedl otázku vztahu přečinů zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží dle § 244 odst. 1 trestního zákoníku

V původním řízení před vyhlášením rozhodnutí ze dne 13.8.2014 vycházel soud z následujících zjištění.

Obžalovaní v průběhu přípravného řízení využili svého práva a ve věci nevypovídali. Slyšení před soudem popřeli, že by se dopustili jednání tak, jak je jim obžalobou kladeno za vinu.

Obž. xxx k věci vypověděl, že o problému se dozvěděl až od bratra, který mu telefonoval na dovolenou s tím, že má v Mošnově problém a potřebuje pomoc. Řekl mu, že mu v tom nepomůže. Pak chtěl alespoň zajistit právníka - specialistu na daňové právo. Když přijel z dovolené, tak se dozvěděl o tom, že do Mošnova měl být přivezen alkohol, který měl být později prodaný.

Prodavačky se s ním na toto téma odmítly bavit a odkázaly jej na bratra. Ten mu řekl, že se jedná o jednorázový "kšeft", který měl domluvený. Potom zjistil, že tam bratr za pomoci dalších lidí alkohol dovážel a prodával. Svědek xxx mu posléze řekl, že bratr v Ostravě na jednom místě skladuje alkohol a dodává ho do Mošnova. Bratr xxx se celý život živil trestnou činností a pašováním, ale nemyslel si, že do této činnosti zatáhne i jeho firmu a zaměstnance. On pouze připouští, že v roce 2011 při nákupu jiného alkoholu, který byl opatřený legálně, mu distributor nabídl, že když vezme víc palet, tak dostane bonus 30 litrů alkoholu – namíchaného rumu. Ten byl opatřen kolkem, ale jemu se to nelíbilo, a proto šel na celní správu. Když mu popsali možný postup, tak jej nenapadlo nic lepšího, než že všech 30 litrů alkoholu vzal a poprosil paní xxx, aby alkohol rozprodala po nějakých známých, protože do měsíce by mu jej stejně posbírali. Kdyby jej rozhodil po jeho 30 provozovnách, ztratil by přehled a mohl by se dostat do problémů. Tím asi nastavil scénář, jak by se na tom dalo vydělávat. Následně mu policisté volali, co to má znamenat, že má vodku za 115,- Kč. Proto volal do Mošnova a řekl, že vše musí stáhnout. Víc se o věc nestaral. Ani při jedné kontrole v jeho prodejnách se nestalo, že by u něj našli nekolkovanou lahev. To se vyskytlo jen v Mošnově. Do Mošnova jezdil jen asi 1x až 2x ročně. On alkohol nedodával a nepřebíral za něj v Mošnově peníze. Od matky se pak dozvěděl, že bratr s alkoholem "kšeftuje" už dlouho. Měla si sama od něj něco koupit třeba na vánoce. Nemůže soudu sdělit odběratele či výrobce, protože by tyto svědky vystavil psychickému i fyzickému nátlaku ze strany bratra. Zásobování v Mošnově si měla řídit paní xxx, která zavolala přímo bratrovi nebo nějakému řidiči. Jako jednatel měl jen hrubý odhad o tom, jak to v Mošnově funguje. Ani nevěděl, jaký je tam hrubý obrat. Jeho družka xxx, která pracuje v Mošnově jako účetní, dělala účetní i pro dalších asi 30 provozoven. Paní xxx v Mošnově nenavštěvoval, neměl potřebu do těchto kanceláří jezdit. Pokud jde o zapojení bratra do činnosti firmy, pak bratrovi dal smlouvu asi na dva roky, protože to potřeboval kvůli soudu. Byl zaměstnán na zkrácený úvazek. Staral se jako vyučený automechanik o auta. Dále řešil nestandardní situace, například když někdo něco odcizil. Řídící činnost měl vůči řidičům. Ostatní vedoucí pracovníky si řídil on sám. Bratra posílal třeba na kontrolu k automatům. Pracoval narázově 1 – 2x týdně. V létě jezdil do Mošnova určitě často, odhadem tak 2x týdně.

Obž. xxx slyšen jako obžalovaný vypověděl, že s obžalobou nesouhlasí. Žádného daňového úniku se nedopustil. Jednatel firmou je bratr. U bratra byl zaměstnán od 1.7.2008 do 2.5.2011. Ten s ním rozvázal pracovní poměr s tím, že si na sebe nevydělá. Nepohodli se. Potom pracoval na dohodu. Neměl žádnou řídicí ani kontrolní pravomoc. Do Mošnova jezdil 1x za měsíc, bylo i období, kdy tam nebyl i několik měsíců. Když tam jel, bylo to většinou na příkaz bratra. Zboží se do Mošnova vozilo z Makra. Bratr mu občas přivezl zalepené krabice a řekl, že je v nich alkohol, který má odvézt do Mošnova. Že byl alkohol nekolovaný, to nevěděl. Dával je do místnosti, která nebyla součástí prodejny. Vezl je asi 3x až 10x. O jaké množství se mělo jednat, také neví. Kolik bylo beden s alkoholem, si už nepamatuje, ale snad 10. Nevzpomíná si, jak vše potom probíhalo účetně. Kromě zalepených beden s alkoholem nepřišel do styku s žádným alkoholem. Krabice si s bratrem předali vždy z auta do auta. Nevěděl, kde ty krabice byly předtím, než je od bratra k odvozu obdržel. On sám pověřil někoho jiného, aby krabice odvezl do Mošnova pouze výjimečně. Dne 10.7.2012 mu pak volala paní xxx, že v místě je celní správa, která zachytila alkohol a ona potřebuje mluvit s bratrem. Ten byl zrovna na dovolené. Volal mu, ale nebral telefon. Aby bratrovi pomohl a firma nedostala pokutu, kontaktoval pana xxx s tím, aby vše vzal na sebe. Slíbil mu, že nebude "ztratný". xxx souhlasil a odjel do Mošnova. Na podrobnosti si už nevzpomíná. V pracovním poměru byl jako řidič. Jezdil s dodávkou dálkové jízdy. Mimo funkce řidiče nikdy jinou činnost neprováděl. S lidmi z Mošnova jednal pouze, pokud dostal pokyn od bratra. Vztahy s bratrem byly někdy dobré, někdy špatné. V současnosti jsou horší, ale k důvodům se nevyjádřil. Bratr jezdil jinak do Mošnova jednou nebo i několikrát týdně a Mošnov řídil. Rozhodoval o všem. Jakým způsobem se bedny předávaly prodavačkám, neví. On sám prodavačky nikdy neúkoloval. Neví, kdo přebíral tržby, snad paní xxx. Komu je pak odevzdávala ona, to neví. Pan xxx byl řidič, který jezdil do Mošnova každý den. Pokud byl bratr mimo republiku, pak s lidmi ve firmě něco i řešil, ale to jej bratr úkoloval telefonem.

Mimo toho, že obžalovaní xxx a xxx se prakticky usvědčují navzájem, jsou usvědčováni ze svého jednání jak výpověďmi slyšených svědků, tak rovněž dalšími důkazy, které byly soudu předloženy, a tento jimi důkaz provedl.

Jednání obžalovaných xxx a xxx je dále prokázáno výpovědí svědka xxx, když z jeho výpovědi soud zjistil, že jako řidič vozil ve firmě zboží. Plnil uložené úkoly a vozil mimo jiné i alkohol do bistra v Mošnově. Jezdil nepravdělně. Převzal naloženou dodávku, kterou naložil některý z dalších řidičů, a on zboží odvezl do Mošnova. Šlo třeba o 5 krabic. Vozil ale i další nákupy z Makra na vaření do kuchyně. V Makru nakoupil zboží řidič, který měl noční, a další člověk, který nastoupil na denní, od něj auto převzal. Buď si ho předávali přímo u Makra, nebo se zaparkovalo u čerpací stanice AGIP v Ostravě na Rudné. On sám ale jezdil spíše dálkové jízdy, třeba i do ciziny. Řidičů bylo ve firmě hodně, střídali se. On jezdil na všechny provozovny firmy, včetně tabákových výrobků a alkoholu. Alkohol viděl, byl neoznačený, bez etikety. To se stalo několikrát. Alkohol se vždy přibral k ostatnímu zboží. Do krabice se vešlo asi 10 lahví. Byl v papírových krabicích, které nebyly ani moc zalepené. Věděl, že láhve byly nekolované, protože je vytahoval, neboť na jednu provozovnu třeba neměla přijít celá krabice. Šlo o rum a vodku. Viděl takový alkohol i jinde, např. v herně, kterou provozuje firma. Když přivezl zboží, to se vyskládalo do garáže bistra, ale oficiální převzetí zboží neprobíhalo. Řekli mu jen, aby ho tam složili. Papíry od nákupu nechával na místě. Obžalovaný xxx byl ve firmě oficiálně jednatelem. O všem rozhodoval. Obžalovaný xxx mu byl podřízen. Nepopulární problémy ve firmě řešil kdokoli z nich. Když měl třeba někdo manko, řešili to oba spolu. Nedokáže říct, jak často bývali v Mošnově, ale mohli v Mošnově být snad 1x – 2x týdně. Od obžalovaných dostával instrukce k tomu, kam má jet. Jednoho dne červenci 2012 ráno byl kontaktován xxx, který mu pak řekl, že je v Mošnově celní zátah. Vzhledem k tomu, že tam byl nalezen alkohol, který tam vozil, tak po něm chtěl, aby tam jel a nějakým způsobem to vysvětlil nebo tvrdil, že ty lahve tam má schované on. Jel tedy do Mošnova a udělal to. Za to, že věc s alkoholem vezme na sebe, mu xxx slíbil finanční hotovost ve výši 30.000,- Kč. Od té doby už s žádným z obžalovaných nemluvil, protože byl hned vzat do vazby. Z jeho pohledu firmu řídili oba bratři xxx. Peníze přebíralo více lidí, a to xxx nebo paní xxx jako vedoucí jídelny.

Okolnosti prodeje sporného alkoholu jsou pak prokazovány zejména výpovědí svědkyně xxx, z jejíž výpovědi soud zjistil, že v bistru prodávali dodávaný alkohol a cigarety. Šlo o rum a vodku. Alkohol byl v litrových lahvích. A bylo to v období 3 – 4 let. Odkud alkohol pocházel, netuší. Přivezl ho buď některý z obžalovaných, případně řidičů, nebo byl nachystaný na provozovně. Vícekrát alkohol přivezl xxx, ale kolikrát, to neví. Obžalovaný xxx chtěl, aby mu hned volali, pokud jim alkohol xxx nedodá. Když chtěla, aby jim alkohol přivezli, tak volala, a když do dvou dnů nikdo alkohol nepřivezl, tak volala obžalovanému xxx a ten alkohol dodal. Nedokáže odhadnout, kolik alkoholu celkem provozovnou prošlo, neboť to bylo různě. Pracovní doba byla od pondělí do neděle. Šlo o 50 litrů v období jednoho až dvou měsíců. Kolik alkoholu se prodalo za týden, neví, bylo to různě. Někdy 20 litrů, někdy 2 litry. Tento alkohol se rozléval i do štamprlí za 10,- Kč. Veškeré zboží objednávala ona. O nekolovaném alkoholu se nevedla evidence. Ona jen napsala na papír, kolik ho bylo, a předala tento soupis obž. xxx nebo účetní paní xxx. Nikdy ze strany obžalovaných nebyla upozorněna na to, že by se měl alkohol urychleně prodat. Do účetnictví nic nezapisovaly. Prodával se i jiný, ale kolovaný alkohol. Šel také na odbyt. Většinu nekolovaného alkoholu si kupovali zaměstnanci. Dále ho brali známí. Zaměstnanců tam bylo hodně - kuchaři, brigádníci apod. Obž. xxx jezdil na provozovnu do Mošnova někdy jednou za týden, ale někdy ho tam také neviděla celý měsíc. xxx tam jezdil ještě méně. Všechno, co potřebovali, řešili po telefonu. Peníze předávali účetní nebo xxx. Nebyla nijak instruována o tom, jak má postupovat v případě, že by na provozovnu přišli celníci. Věděly ale, že alkohol nesmí vystavit. Když přišel nějaký zákazník, kterého znaly, tak mu alkohol prodaly. Rozdíl mezi částkou 85,- Kč za litr alkoholu, kterou žádal obž. xxx, a 100 Kč, za kterou byl fakticky alkohol prodáván, se dával panu xxx. Stejně jako rozdíl z rozlévaného alkoholu. Na provozovně byly i cigarety, které se prodávaly za 37,- Kč. Litrové láhve bez označení byly balené v krabicích po 10, byly zavřené a

zalepené páskou. Na krabici nebyl nápis. Z pracovního poměru byla propuštěna. Propustil ji obž. xxx, když chtěl, aby záležitost s alkoholem vzala na sebe, což odmítla. Paní xxx byla také propuštěna. Na provozovně zůstala paní xxx. Pan xxx podal výpověď sám. Pokud jde o postavení xxx ve firmě, pak xxx jim řekl, že když tam nebude, mají se obracet na xxx.

Zmíněné skutečnosti potvrzuje dále svědkyně xxx, která pracovala jako prodavačka, přičemž z její výpovědi soud zjistil, že ve firmě byla dva a půl měsíce. Prodávát nekolovaný alkohol a cigarety brala jako příkaz nadřízeného. Pokyny dostávala od vedoucího nebo od provozní paní xxx. O ceně alkoholu ji informovala rovněž ona. Jak se alkohol a cigarety na prodejnu dostaly neví. Zboží už bylo nachystané na chodbě provozovny na vozíku, když přišla do práce. Neodhadne, kolik alkoholu prodejnu prošlo za dobu, kdy tam pracovala. Peníze se dávaly do pokladny mezi ostatní. Alkohol se skladoval ve sprše. Sama uskladňovala jen jednu várku, což bylo asi 4 – 5 beden a v bedně bylo snad 10 litrů. Byla ve zkušební době a ukončení pracovního poměru s ní projednala účetní. Účetní bývala na pracovišti pravidelně, měla tam kancelář. Jestli obžalovaní jezdili na provozovnu za účetní, to neví. Nikdy se nemluvilo o tom, odkud alkohol pochází.

Ve věci pak byla předvolána svědkyně xxx, která využila svého práva a ve věci odmítla výpověď, když stejným způsobem se k věci vyjádřila v přípravném řízení, neboť i v přípravném řízení uvedla, že má obavu, že by jí hrozilo trestní stíhání a tuto skutečnost není možno vyvrátit. Dále pak soud předvolal jako svědkyni xxx, přítelkyni obž. xxx, přičemž tato z uvedeného důvodu rovněž využila svého práva a ve věci nevyprávěla, přičemž ve vztahu k obž. xxx není možno věc oddělit. Soud tedy postoj této svědkyně musel akceptovat.

K věci byli dále vyslechnuti svědci xxx a xxx, kteří se jako kupující vyjádřili k otázce prodeje a množství prodávajících uvedeného sporného alkoholu.

Z výpovědi svědkyně xxx bylo zjištěno, že v bufetu v Mošnově se původně prodávaly litrovky alkoholu za 130,- Kč, potom bez štítku za 100,- Kč, ale kdo ho vozil a odkud, to neví. Kolik alkoholu koupila pro odstup času neví, ale bylo ho dost. Nepamatuje si, kolik za alkohol utratila za měsíc. V místě se zdržovali 2-3 roky. Asi v roce 2012 na podzim se odstěhovali do Frýdku Místku. Při nákupu říkali prodavačkám, že chtějí ten levnější, za 115,- Kč. Původně byl v regálech pod pultem a pak pro něj chodily k záchodu a nosily v novinách. Alkohol se i rozléval. V bufetu za měsíc oba nechali i s jídlem tak 2.000,- Kč. Za alkohol to mohlo být tak 1.000,- Kč.

Z výpovědi svědka xxx soud zjistil, že alkohol mu byl nabídnut paní, která dělala provozní. Původně stál litr 80,- Kč, pak 110,- Kč. Když se ptal proč, bylo mu řečeno, že jim změnili cenu. Alkohol byl původně normálně v regálech. Až ke konci pro něj chodila někde na záchod a nosila ho zabalený v novinovém papíru. To už mu bylo podezřelé. Alkohol bral jen od ní.

Soud dále vyslechl rovněž matku obžalovaných, xxx, která vypověděla, že o věci ví málo. Synové vše vedli sami. Starší syn xxx firmu vedl delší dobu. Vše bylo v pořádku, když oba se vždy shodli. Jsou workoholici. Nyní xxx nemá s xxx dobrý vztah, ale neví proč. Dříve v období, kdy byla kauza s metylalkoholem, prodávala v trafice. Měli stále kontroly. Syna xxx se ptala, zda je vše v pořádku, zda alkohol, který prodávají, není pančovaný. Říkal, že si může být jistá, že ne. Vše měl mít od jednoho dodavatele, který je spolehlivý. S dodávkami jezdila různá auta. O to se staral syn xxx. Ten zajišťoval auta i zboží. Firmu řídil xxx, zástupcem byl xxx, resp. si myslí, že byl zástupcem. xxx firmu řídil hlavně z domu, tj. z Ostravy - Proskovic. Pokud jde o účetnictví, tak to vedla jeho žena xxx. Je pravda, že ona sama chtěla po xxx alkohol a on jí ho dal, resp. ho vzala z Hrabové, ale nevzpomíná si, zda měl kolek, či nikoliv.

Jednání obžalovaných xxx a xxx pak vzal soud za prokázané z protokolů o provedení prohlídek jiných prostor a pozemků, jak jsou založeny ve spise, včetně připojené fotodokumentace a plánek míst, kde byly prohlídky konány.

Skutečnost, že společnost Expand services s.r.o., jejímž jednatelem je obž. xxx, byla oprávněna provozovat svou činnost v objektu, jehož vlastníkem je Statutární město Ostrava a nájemcem společnost pro využití letiště Ostrava – Mošnov a.s., je prokázána podnájemní smlouvou ze dne 1.1.2006, jak je založena ve spise.

Rozsah a místo podnikatelské činnosti společnosti Expand services s.r.o., se sídlem v Ostravě – Vítkovicích, Lidická 880/33, je pak dokládán výpisem z živnostenského rejstříku, jak je založen na č.l. 314 – 330.

Na základě příkazu Okresního soudu v Nové Jičíně k prohlídce jiných prostor a pozemků ze dne 15.6.2012 č.j. 5 Nt 782/2012-4 byla dne 10.7.2012 provedena PČR jako neodkladný úkon prohlídka budovy č. 354 (bistro provozovatele Expand services, s.r.o.) nacházející se na pozemku p.č. 472 v podnikatelském areálu v Mošnově a z protokolu o této bylo zjištěno, že bylo nalezeno nejméně 376 ks krabiček cigaret, které nebyly řádně označeny pro daňové území České republiky platnou tabákovou nálepkou a dále bylo nalezeno 116 ks neoznačených lahví ve spotřebitelském balení o objemu 1 l s různými lihovinami, které nebyly řádně označeny pro daňové území České republiky platnou kontrolní páskou.

K obhajobě obžalovaných o nezákonnosti prohlídky nebytových prostor lze pouze konstatovat, že k jejich stížnosti rozhodoval v této věci Ústavní soud ČR, a usnesením ze dne 15.4.2014 zn. IV. US 1434/13 byla tato stížnost jako nedůvodná odmítnuta.

Ze zprávy Celního úřadu Mošnov se podává, že nalezený alkohol měl lihovost v rozmezí 31,98 % - 37,69 %. Průměrná lihovost je 35,87 %. Sazba spotřební daně z lihu tedy činí 28.500,- Kč na 100 l etanolu, což činí u aktuálního alkoholu 102,315 Kč na 1 litr nalezeného a zajištěného alkoholu.

Ze zprávy OSSZ Ostrava bylo zjištěno, že obž. xxx byl v období od 1.7.2008 do 2.5.2011 zaměstnancem společnosti Expand services, s.r.o.

Na základě rozhodnutí Krajského soudu, který dospěl k závěru, že rozhodujícím pro hodnocení věci je vyčíslení daňového úniku pak soud doplnil dokazování ve smyslu požadovaného soudem odvolacím a stížnostním.

Z výpovědi svědkyně xxx bylo zjištěno, že k otázce kolik alkoholu bylo v období od 1.8.2010 do 10.7.2012 tak množství alkoholu nebylo pořád stejné. Když prodala 30 nebo 40 litrů, tak se objednal další. Množství v měsíčním průměru nedokáže posoudit. Někdy se prodalo 20 litrů, někdy 30 litrů, nebylo to stejné. Evidence se papírově nevedla. Jen si to při dodávce poznačila na papír, vyčísliła, kolik peněz za to panu xxx odevzdá a až se vše prodalo, tak mu peníze dala i s oním lístkem. Co se s tímto lístkem dělo dál, neví. Odevzdáním to pro ni skončilo. Peníze za prodej neokolkovaného alkoholu odevzdávala xxx nebo paní xxx. Když potřebovala objednat zboží, tak volala xxx, a potom i xxx. Jaký charakter měl prodávaný alkohol co do obsahu alkoholu, to neví. Prodával se rum a vodka. Na kvalitu (síla či ředění) si nikdo nikdy nestěžoval.

Nutno uvést, že před zahájením trestního stíhání byla dle § 158a tr. řádu svědkyně vyslechnuta a obžaloba vychází z toho že, ve výpovědi svědkyně vypověděla, že od roku 2001 pracuje jako prodavačka v bistru v Mošnově a její náplní je starat se o chod pultového prodeje. Neokolkovaný alkohol objednávala podle jeho prodeje u obv. xxx a xxx. Alkohol se nikde neevidoval a dováželi je řidiči, kteří pracují pro obžalovaného xxx. Pokud se začal prodávat neokolkovaný alkohol, ten se přivážel v litrových baleních v kartonech po deseti kusech. Za týden se alkoholu prodalo někdy 10 litrů někdy 20 litrů. Prodával se i rozlvaný neoznačený alkohol. Týdně tak dvě štamprle. Karton cigaret se prodal za měsíc až dva.

Pokud byly podle § 211/3a) tr.ř. svědkyni přečteny její výpovědi z přípravného řízení a z prvního jednání soudu, pak uvedla, že k uváděným údajům se už přesně nevyjádří. Někdy na provozovně měli uskladněno i 50 litrů. Když se toto prodalo tak zatelefonovala a přivezli další dodávku. Někdy ji nepřivezli. Někdy třeba měla ještě 20 litrů a zavolala, že už alkohol dochází, ale přijeli hned a bylo větší množství. Stalo se i to, že dva měsíce se nemuselo objednávat. Láhve nebyly kolkované. Kolik bylo alkoholu v době, kdy se dělala závěrečná kontrola, neví. Zda něco k tomu podepisovala, to si už nevzpomíná, ale snad ano. Když byla původně vyslýchána v roce 2012, tak to si pamatovala víc. xxx byl na Mošnově často, ale neví, kolikrát. Jezdil tam kvůli letadlům. Někdy tam byl a ony o tom ani nevěděly, nechodil za nimi vždy.

Z výpovědi svědkyně xxx pak bylo zjištěno, že v Mošnově pracovala asi od 1. května do 10. července. Co se týče alkoholu, prodával se v místě asi rum, vodka a meruňka, ale už si to přesně nepamatuje. Svědkem dodávky alkoholu nikdy nebyla. Alkohol byl v litrových lahvích a myslí si, že lahve kolky neměly. Prodával se ale i kolkovaný alkohol. Neví o tom, že by si někdo stěžoval na kvalitu neokolkovaného alkoholu. Za dobu co na provozovně byla, se týdně neokolkovaného alkoholu prodalo celkově na obou směnách asi 2 až 3 litry. Stalo se, že třeba 2 až 3 dny se neprodalo nic. O prodeji neokolkovaného alkoholu se nevedla evidence. Do bufetu chodili hlavně bezdomovci, kteří chodili pravidelně. Někdy tam chodili i náhodní zákazníci, ale jak se o prodeji dozvěděli, to neví.

Svědkyně xxx opětně využila svého práva a ve věci nevypovídala, když soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter věci toto právo svědkyni je dáno.

Svědkyně xxx pak k věci uvedla, že do bufetu na Mošnově chodili, nakupovali tam alkohol a chodili tam na jídlo. Jednou jí paní provozní dávala prý akční alkohol ve slevě zabalený v novinách. V bufetu se prodávaly jenom litrovky. Už neví, kolik toho týdně nakoupili.

Pokud tedy soud po doplněném dokazování znovu hodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, nutno konstatovat, že pokud jde o skutková zjištění, pak k žádné změně nedošlo.

Již při prvotním hodnocení důkazů soud dospěl z následujícího.

Obžalovaní se prakticky zcela jednoznačně v rámci své vlastní obhajoby navzájem usvědčují, když v rámci své obhajoby, v čemž jim není možno bránit, popisují trestné jednání druhého tak, že ten se jednání, které je mu kladeno za vinu, plně dopustil. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že obžalovaní se dopustili jednání spočívajícího v tom, že v období od nejméně 1.8.2010 do 10.7.2012 v Ostravě, na nezjištěném místě, po vzájemné dohodě, obžalovaný xxx jako jediný jednatel spol. Expand services s.r.o., se sídlem v Ostravě-Vítkovicích, provozující mimo jiné hostinskou činnost, a jeho bratr obžalovaný xxx, jinak též v období od 1.7.2008 do 2.5.2011 jako zaměstnanec této firmy, který měl též řídicí a kontrolní pravomoci ve firmě, jako osoby srozuměné s tím, že na území České republiky lze skladovat, přepravovat a uvádět do oběhu tabákové výrobky a alkoholické nápoje obsahující líh pouze pokud jsou označené příslušnými nálepkami a kontrolními páskami, na nezjištěném místě ČR opakovaně zajistili v době od nejméně 1.8.2010 do 10.7.2012 nákup nejméně 625 l lihovin různých značek, které v rozporu s ust. § 1 a § 3 zákona č. 676/2004 Sb. o povinném značení lihu nebyly označeny pro daňové území České republiky platnou kontrolní páskou a v době nejméně od 1.8.2011 do 10.7.2012 nákup nejméně 436 krabiček cigaret různých značek, které v rozporu s ust. § 114 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních a vyhlášky Ministerstva financí č. 467/2003 o používání tabákových nálepek při značení tabákových výrobků nebyly označeny pro daňové území České republiky platnou tabákovou nálepkou, které prostřednictvím zaměstnanců a vozidel obchodní společnosti Expand services přepravili do provozovny bistra spol. Expand services, s.r.o. umístěného v Mošnově, v budově č.p. 354 podnikatelského areálu Společnosti pro využití letiště Ostrava-Mošnov, a.s., kde

prodavačky této obchodní společnosti xxx a xxx na základě jejich pokynů postupně prodávaly litr lihoviny za částku od 85,-Kč a krabičku cigaret za částku od 37,-Kč, následně utržené finanční částky převzali a nezaevidovali do účetnictví firmy, přičemž takto bylo prodáno nejméně 509 l lihovin o průměrné lihovosti 35.87 % (s celkovou výší spotřební daně 52.078,- Kč) a 60 krabiček cigaret (s celkovou výší spotřební daně 2.520,- Kč) a ke dni 10.7.2012 v předmětné provozovně skladovali nejméně 116 ks lahví o objemu 1,0 l s různými lihovinami o lihovosti od 31,98 % do 37,69 % neoznačené kontrolními páskami (s výší spotřební daně 11.868,- Kč) a 376 ks krabiček cigaret různých značek neoznačené platnými tabákovými nálepkami (s výší spotřební daně 15.792,- Kč) a vše s celkovou výší spotřební daně 27.930,-Kč, kterou v rozporu s §§ 4 odst. 1 písm. f) a 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních nepřiznali a neodvedli, čímž způsobili České republice na spotřební dani škodu v celkové výši nejméně 82.258,- Kč.

Pokud v rámci obhajoby bylo uvedeno, že snad lihovost alkoholu byla menší, a tím nebylo nutno alkohol povinně označovat, pak tato obhajoba je, pokud jde o dříve prodaný alkohol, vyvrácena slyšenými svědky, a dále provedeným rozbořem alkoholu zajištěného. Pokud jde o množství alkoholu, které obžalovaní skladovali a uváděli do oběhu, jde nejméně o množství v rozsahu, který je uveden ve výroku rozsudku. V tomto případě musel soud vycházet z výpovědi slyšených svědkyň, které se podílely na prodeji jak lihovin, tak rovněž cigaret.

Z výpovědi je možno pouze mít za prokázané minimální množství ve vztahu k prodeji cigaret. Pokud jde o lihoviny, vycházel soud z výpovědi slyšených svědkyň, které se však vyjádřily pouze k otázce minimálních dodávek lihovin, nikoliv o množství prodeje. Jiné poklady pro stanovení tohoto údaje k dispozici dle soudu nejsou. S ohledem na výpovědi svědkyň tedy bylo nutno vycházet z údajů, které jsou jednak jako minimálně prokázané množství nalezené při prohlídkách jiných prostor a pozemků. S ohledem na skutečnost, že soud může v rámci rozhodování o vině vycházet pouze z hodnot skutečně prokázaných, či hodnot zjištěných v nejméně prokázaném rozsahu, bylo toto nutno zohlednit při úpravě původních hodnot, z nichž vycházela obžaloba.

Soud vycházel z následujícího výpočtu, jež má základ ve vyčíslení Celního úřadu Mošnov na čl. 12, 13 spisu. Při průměrné lihovosti 35,87 % s ohledem na minimální množství alkoholu, který byl dodán či následně nalezen, a neoznačených cigaret, činí výsledný únik na spotřební dani následující:

- vyčíslení spotřební daně z lihu z dodaných 625 l lihovin od 1.8.2011 do 10.7.2012 činí 63.947,- Kč (sto týdnů po 6,25 l týdně, tedy celkem 625 l)
- vyčíslení spotřební daně z lihu z uskladněných a nalezených 116 litrů lihovin činí 11.970,- Kč
- vyčíslení spotřební daně z 60 krabiček cigaret prodaných za období od 1.8.2011 do 10.7.2012 činí 2.520,-Kč.
- vyčíslení spotřební daně z tabákových výrobků z uskladněných a nalezených 376 ks krabiček cigaret činí 15.960,-Kč

Při stanovení počtu nalezených cigaret byl akceptován stav užitý stáním zástupcem, když jiný rozsah nebyl zdůvodněn a konkretizován. Minimální množství skladovaného a prodaného alkoholu pak soud vzal z výpovědi svědkyně xxx. Tato svědkyně jednoznačně vyvrací obhajobu obž. xxx, když mimo jiné tohoto obžalovaného označila jako osobu, která jednoznačně věděla a organizovala činnost okolo neokolkovaného alkoholu. Skutečnost, že alkohol se do Mošnova dovážel a skladoval s vědomím obžalovaných, či přímo v souvislosti s jejich jednáním, je prokázána výpovědí svědka xxx. Ani ten však konkrétně nevyjádřil k množství tohoto zboží. Z výpovědi matky obžalovaných, kdy jejím výsledku trvali obžalovaní, má soud za zjištěné, že v podnikání v uvedeném období oba obžalovaní plně spolupracovali, tedy jimi uplatněná obhajoba je v rozporu s realitou. Jak již bylo uvedeno, při stanovení nejmenšího možného množství prodaných lihovin a krabiček cigaret bylo u obou obviněných vycházeno z výpovědi svědkyně xxx, která uvedla, že

nekolkový alkohol se v bistru prodával v rozsahu nejméně 50 litrů jednou za jeden až dva měsíce, tedy nejméně 25 litrů měsíčně.

I při této úpravě představující částečně omezení původního vyčíslení v obžalobě však je nutno konstatovat, že škoda, která byla způsobena společným a koordinovaným jednáním obou obžalovaných, přesáhla ve vztahu k spotřební dani tak, jak je upravena právními předpisy, částku 50.000 Kč. Jelikož tedy obžalovaní jednali jednoznačně při vědomí, že porušují platné právo a šlo o jednání vědomé, naplnili po všech stránkách skutkovou podstatu přečinu zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, když daň zkrátili ve větším rozsahu, tedy v rozsahu přes 50.000 Kč (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku). Takto se tedy obžalovaní xxx a xxx společným vědomým a chtěným jednáním dopustili společného jednání, které naplňuje skutkovou podstatu přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, neboť existující povinnost spotřební daň přiznat a zaplatit v souladu s platným právem byla zkrácena nejméně v rozsahu, jak byla vyčíslena. Stalo se tak ve větším rozsahu, když hodnota úniku na dani je vyšší než 50.000,- Kč (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku).

Pokud jde o obžalovanou společnost Expand services, s.r.o., pak nutno konstatovat, že v souvislosti s popisovaným jednáním obžalovaných fyzických osob byl nejdříve navýšen majetek uvedené právnické osoby a protiprávní jednání bylo prováděno jejím prostřednictvím. Získané finanční prostředky pak v její provozovně přebírali obžalovaní, kteří získané prostředky prostřednictvím této společnosti nutně používali k dalšímu protiprávnímu jednání. Společnost Expand services, s.r.o. se tedy dopustila jednání, které má při splnění dalších podmínek znaky skutkové podstaty trestného činu. Skutek však musí být časově omezen na období od 1.1.2012 do 10.7.2012, tedy tak, aby odpovídal době, po kterou může být trestná činnost páčána právnickou osobou postižena, neboť teprve od 1.1.2012 je účinný zákon č. 418/2011 Sb. ze dne 27. října 2011, o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.

S ohledem na nutnou shodu rozhodování o základních skutečnostech, které jsou podstatné pro rozhodnutí o tom, zda došlo ke spáchání trestného činu a v jakém rozsahu byl tento spáchán, nutno konstatovat, že pro toto období je ve vztahu ke specifikaci množství alkoholu a cigaret nutno vycházet z výpovědi svědkyně xxx a xxx, a to při stanovení minimálního rozsahu zboží, které bylo skladováno a případně prodáno, tak, jak uvedeno shora. Soud tedy vycházel z následujícího výpočtu. Při průměrné lihovosti 35,87 % s ohledem na minimální množství alkoholu, který byl dodán či následně nalezen, činí výsledný únik na spotřební dani následující hodnoty. Z vyčíslení spotřební daně, které se týká společnosti se podává, že výše spotřební daně z lihu z uskladněných a nalezených 116 litrů lihovin činí 11.970,-Kč. Z dalších 169 litrů lihovin prodaných za období od 1.1.2012 do 10.7.2012 dle zjištění z výpovědi pak tato daň činí 17.191,- Kč. Výše spotřební daně z tabákových výrobků z uskladněných a nalezených 376 ks krabiček cigaret pak činí 15.960,-Kč a z 31 krabiček cigaret prodaných za období od 1.1.2012 do 10.7.2012 (27 týdnů) činí 1.308,-Kč. Celkem tedy výše úniku na spotřební dani dle podkladů daných pro výpočet této výše Celním úřadem činí za období od 1.1.2012 do 10.7.2012 částku 46.429,- Kč.

S ohledem na uvedené závěry a požadavky odvolacího soudu nutno uvést, že soud je povinen hodnotit důkazy (oproti pozici státního zástupce) tak, že obžalovaní mohou být uznáni vinnými pouze tím, co je jednoznačně prokázáno. Pokud odvolací soud odkazuje zejména na zjištění, která jsou učiněná z výpovědi svědkyně xxx ohledně počtu převzatého skladovaného a prodaného alkoholu, z něhož je možno následně dojít ke stanovení výše daňového úniku, nutno konstatovat, že doplňující výslechy této svědkyně žádným způsobem neodstranil rozpory, které existovaly mezi výpovědi svědkyně v přípravném řízení a při výslechu před soudem. Naopak tato svědkyně doplňující výpovědi ještě více zrelativizovala své údaje. Pokud státní zástupce odkazuje na prvotní výpověď této svědkyně, která byla učiněna jako neodkladný úkon dle § 158 odst. 3 trestního řádu, pak soud poukazuje na to, že ani v této výpovědi svědkyně nehovořila o konkrétních počtech, ale pouze uváděla určitá rozmezí a soud již při prvotním rozhodování musel brát a vzal

v úvahu hodnoty základní, tedy minimální v souvislosti se zásadou „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“. Z tohoto postupu pak bylo vycházeno při zjištění konkrétních hodnot daňových úniků.

Pokud jde o obžalovanou společnost Expand services s.r.o., pak zde je nutno odkázat na právní závěry Krajského soudu v Ostravě, jak jsou obsaženy v usnesení ze dne 25.3.2015 č.j. 7To 33/2015-623. Vzhledem k tomu, že zjištěná výše úniku na spotřební dani nepřesáhla částku 50.000 Kč, není možno jednání společnosti kvalifikovat jako naplnění skutkové podstaty žalovaného přečinu, ovšem tento znak nemusí být naplněn při kvalifikaci jednání dle ustanovení § 244 odst. 1 alinea 2 trestního zákoníku. Tento trestný čin je ve vztahu k přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku deliktem subsidiárním. Jednání obžalované společnosti by tedy mělo být s odkazem na odvolacím soudem citovaná rozhodnutí nejvyššího soudu kvalifikováno posouzeno jako naplnění skutkové podstaty přečinu dle § 244 odst. 1 alinea 2 trestního zákoníku. Bylo proto rozhodnuto, jako uvedeno ve výroku rozsudku a obžalovaná společnost byla takto vinnou uznána.

Při rozhodování o trestu byl soud veden ustanoveními §§ 38, 39 trestního zákoníku. Soud hodnotil jak povahu, tak závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen. Obžalovaní xxx a xxx porušili zájem společnosti na správném vyměření daně. Společnost Expand services s.r.o. pak svým jednáním porušila zájem společnosti na kontrole pohybu zboží podléhajícího zejména spotřební dani a zájem společnosti na příjmu z této daně. Dále soud hodnotil způsob provedení činu a jeho následky, jakož i okolnosti, za kterých byl čin spáchán.

S ohledem na zjištění k jednotlivým osobám obžalovaných fyzických osob nutno konstatovat, že u obou je nutno ukládat obžalovaným ještě výchovný trest odnětí svobody s podmíněným odkladem, přičemž tento trest byl ukládán ve druhé třetině zákonné sazby u obou obžalovaných shodně v trvání 18 měsíců, byť u obž. xxx byl tento trest ukládán s ohledem na to, že jednání se dopustil jako statutární orgán společnosti, tedy její jednatel. Na druhé straně u obž. xxx, který oficiálně ve společnosti neměl žádné rozhodovací postavení, bylo nutno přihlídnout k tomu, že z popisu rejstříku trestů vyplývá, že se v minulosti dostal vícekrát do problému se zákonem, byť i v jeho případě je nutno konstatovat, že je osobou netrestanou. Přestože se tedy nyní projednávaného jednání původně dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, jeho odsouzení bylo amnestováno. Jeho osobu je tedy pouze nutno hodnotit jako osobu s větším sklonem k porušování právních povinností občana.

U obou obžalovaných pak byla zkušební doba stanovena v trvání 2 let a 3 měsíců, tedy v druhé čtvrtině zákonné sazby. Tato doba by měla zajistit kontrolu nad případným jednáním obžalovaných.

Vzhledem k tomu, že obžalovaní se dopustili úmyslného trestného jednání s cílem získat majetkový prospěch, byl jim dále uložen peněžitý tresty, kdy u obou byl tento trest uložen v celkové výši 40.000,- Kč, přičemž pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl zaplacen v zákonné lhůtě, byl uložen náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jako trest přiměřený a odpovídající výši uloženého trestu peněžitého.

Pokud jde o trest ukládaný společnosti Expand services, s.r.o. jako právnické osobě ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb., pak soud musel vážit otázku přiměřenosti trestu, kdy byla hodnocena povaha a závažnost trestného činu v konkrétním případě, jakož i dosavadní hodnocení činnosti a majetkových poměrů společnosti. Jde o soukromý subjekt, který nemá napojení na základní činnosti směřující k uspokojení veřejného zájmu, přičemž bylo nutno přihlídnout k rozsahu a účinkům trestu pro budoucí činnost právnické osoby i s ohledem na trest jinak uložené spoluobžalovaným fyzickým osobám. Uložení peněžitého trestu ve výměře 150.000 Kč společně

s dalším uloženým trestem by mělo zajistit účel ukládání trestu, když je nutno přihlédnout rovněž k tomu, že zde existuje dále nárok státu na vymožení neodvedené spotřební daně, který by měl být uplatňován ve zvláštním řízení.

Vzhledem k tomu, že v průběhu trestního stíhání byly zajištěny věci konkretizované ve skutkové větě výroku rozsudku a tyto jsou momentálně zajištěny a uloženy ve skladu Správy státních rezerv v Hnojníku, byl podle § 19 zákona č. 418/2011 Sb. uložen obžalované společnosti rovněž trest propadnutí těchto věcí, když šlo o věci, kterými již disponovala právě tato právnická osoba a je nutno je tedy posuzovat jako její vlastnictví.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Novém Jičíně dne 22.7.2015

**JUDr. Radim Švec, v.r.
samosoudce**

Za správnost vyhotovení:
Diana Gelnarová